

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 382/2018
29.03.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролуба Томића и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3) у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љубисава Радосављевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 191/17 од 08.06.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 978/17 од 26.12.2017. године, у седници већа одржаној 29.03.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љубисава Радосављевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 191/17 од 08.06.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 978/17 од 26.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К 191/17 од 08.06.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3) у вези члана 61. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци. Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Основном јавном тужилаштву у Ваљеву износ од 37.500,00 динара, а суду износ од 32.200,00 динара, као и на име паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом извршења. Оштећене: ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ИИ, упућене су да имовинскоправни захтев остварују у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 978/17 од 26.12.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Глишића, а пресуда Основног суда у Ваљеву К 191/17 од 08.06.2017. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Љубисав

Радосављевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. и 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости нема прописан садржај.

Према одредби члана 484. ЗКП која прописује садржај захтева, у захтеву за заштиту законитости мора се навести разлог за подношење захтева прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, дакле, да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), примене неуставног закона (тачка 2) или повреде односно ускраћивања, људског права и слободе (тачка 3), с тим у случају да се захтев подноси и из разлога прописаних чланом 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се уз захтев доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП о повреди закони је општег карактера, па је у ставу 2. ближе одређено када постоји повреда закона, а то је ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређена одредба кривичног поступка, или ако је на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци, погрешно примењен закон. Став 4. тог члана предвиђа због којих повреда тог законика учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости и оне су таксативно набројане.

Бранилац окривљеног је поднео захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. и 4. ЗКП, при чему у захтеву не наводи ниједну од таксативно набројаних повреда закона из члана 485. став 4. ЗКП, за коју сматра да је учињена доношењем побијаних пресуда, нити се из садржине образложења захтева може закључити на коју повреду закона бранилац указује, а како Врховни касациони суд, правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу, испитује у оквиру разлога (члан 485. став 1.), дела и правца који су истакнути у захтеву у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић